

Samir Hauser (Vanessa)

„Moje vrcholné číslo ještě přijde“

Excentrický, dekadentní, velkohubý. Jiný už Samir Hauser nebude. Drogy vyměnil za stroje v posilovně, a tak tabletkami s kokou krmí publikum na koncertech. Alespoň to on sám tvrdí. Vanessa se letos dožívá Kristových let a její principál prý neřekl poslední slovo.

TEXT: PETR ADÁMEK

V crowdfundingové kampani kolem vašeho best of alba jste před časem vybrali přes půl milionu korun. To je hodně solidní úspěch.

Všechno závisí na obsahu. Zásadní je natáhnout si kampaň na dlouhou dobu a pravidelně ji krmit atraktivním obsahem. Já pracuji v branži, dělám v reklamce, takže to pro mě nebyl problém.

Zpátky do přítomnosti. Vidíme se v den vzniku samostatného československého státu.

Považuješ se za vlastence?

Nepovažuji. Já mám co dělat s tím, považovat se za člověka. (smích) Ne, vážně. Když se mě v Asii zeptají, odkud jsem, odpovím, že z Evropy. Takže se považuju asi za Evropana. Ale mám pocit, že Evropa, jak ji nyní známe, příliš dlouho nevydrží. Jestli padne Izrael, což je předsumutá pevnost západní demokracie, tak jsme v háji. Jak si tady žijem, stejně nedává moc logiku.

SAMIR HAUSER

(* květen 1970)

Zpěvák, hudebník, autor textů a provokatér Samir Hauser vystupuje též pod pseudonymem Bruno Ferrari. Je frontmanem EBM skupiny Vanessa, kterou založil kolem roku 1990 s Danielem Rodným, ale i zpěvákem a autorem textů souborů a projektů Čínská čtvrť, Vanessa, 2 Amigos. Je také zakladatelem kabaretního rallye Zlatá kozačka. Během svého působení na hudební scéně spolupracoval s Alexandrem Hackem z Einstürzende Neubauten nebo s Johnem Fryerem, producentem, který stál u zrodu prvních desek Depeche Mode nebo Nine Inch Nails. Působí také jako textář v reklamních agenturách.

Pojďme k Vanesse. Kapela je na scéně od začátku 90. let. Říká se, že kdo si pamatuje devadesátky, tak je nezažil. Jak moc dobře si je pamatuješ ty?

Něco si snad ještě pamatuju. Momentálně píšu knížku o svezích kámoších právě z 90. let, než se mi všechno vykouří z paměti. Jenže když se scházím s lidma z té doby, zjišťuju, že všichni vzpomínají na takový obvyklý věci... Asi jen na to, co jim mozek dovolí, ale ty zajímavý a vtipný věci si nikdo nepamatuje. Možná si jich ani nevšimli.

Když srovnáš 90. léta a současnost, jaký kontrast ti jako hudebníkovi vytane na mysli jako první?

Nejvíc se změnil přístup k tomu, jaké lidi obstarat zážitek. My jsme se vždycky snažili zprostředkovat v první řadě hrůzostrašnej a bizarní zážitek. Nám nedělalo tolik dobře, že se lidi baví, ale že se bojí. Jsme vlastně takovej pojízdný zámeček hrůzy. Dneska je všechno sterilní

Kapela Vanessa – Tuzex Christ, Jaroslav Stuchlý, Samir Hauser, KeyHead, Michal Zahrádka, foto: Roman Dietrich

a opatrný, vytratil se někdejší syrový přístup. Kapely už nemaj koule. Když vyrazím někde na koncert, tak se většinou nudím a odejdu. Dřív se lidi chtěli odlišit, dneska se chtějí zařadit. To je zásadní rozdíl.

Co bylo v 90. letech pro muzikanta oproti současnosti snazší?

Určitě bylo jednodušší protlačit nový projekt, protože jich tolik nebylo. Dneska dělá hudbu každý, skutečně platí pořekadlo „co Čech, to muzikant“. Bohužel se ale už nedá říct: „Co Čech, to zajímavý muzikant.“

A existenci sociálních sítí považuješ spíš za výhodu, nebo nevýhodu?

Spíš za výhodu. Když to tedy doplním do celku, tak dřív byla výhoda, že bylo hudby málo, dneska je výhodou možnost dostat ji mezi lidi. Ale v osobní rovině mě socky spíš serou. Jak jsem říkal, marketingem se žívím. A když vidím, na co lidi reagujou... Dřív jsem taky mívával

problém s tím, když mě lidi na koncertech fotili z bezprostřední blízkosti. Mně totiž narostly strašný podbradky a na fotkách to bylo vidět. Nakonec jsem šel na plastickou operaci a nechal jsem si je uříznout. Nechtěli mi je vrátit. Možná s nima má nějaká celebrita vyčpaný kozy.

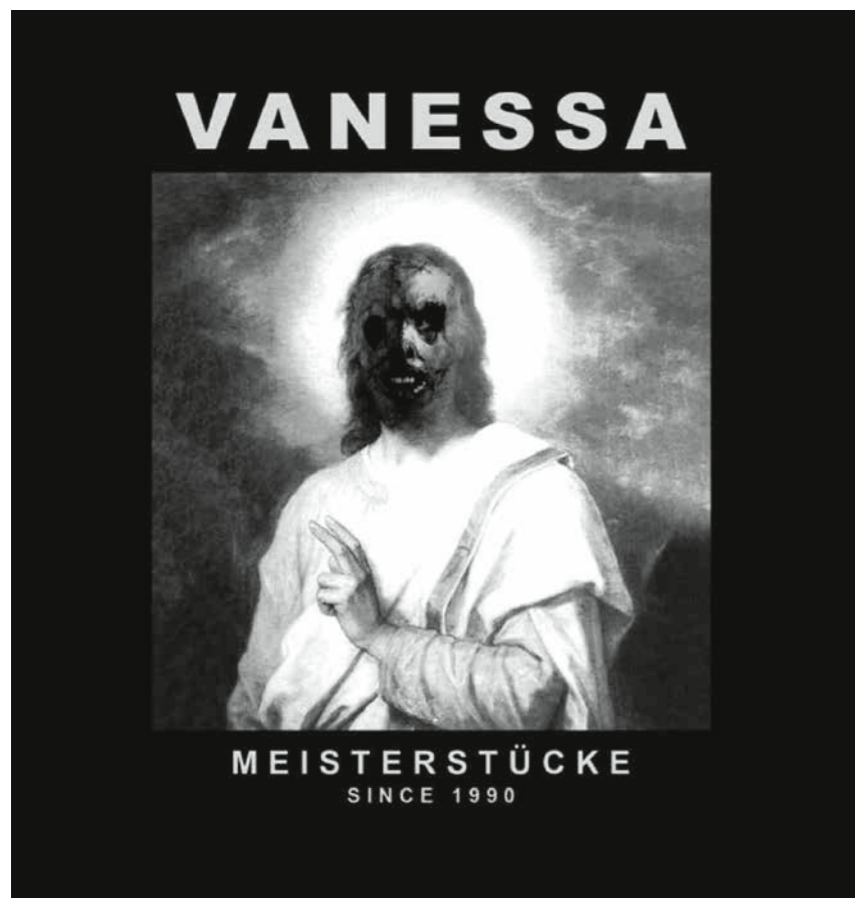
Nedávno jsi prohlásil, že vaším cílem bylo lidi na koncertech znechucovat. Lze si v tomto přístupu zachovat nadhled? Tím myslím umět rozlišit, kdy je provokace zábavná a kdy už začíná být trapná.

Nám nikdy nešlo o to provokovat, ale vyvolávat emoce. A chtěli jsme mít pořádnou mejdan. Pojem provokace jsem popravdě nikdy úplně nepochopil. Ta hranice mezi zábavností a trapností je hodně tenká. Každý to má přece jinak. My jsme třeba na lidi házeli hromady červů, abysme jim ukázali, za co ten jejich život stojí. Některé holky vyťahovaly

červy z podprsenek ještě doma. To mě bavilo. Pak jsme přešli na mrtvý krysy, to je tak deset patnáct let zpátky. Házeli jsme je po lidech ve tmě. A ta chvíle, bylo to asi pět vteřin, než diváci z tý

Hranice mezi zábavností a trapností je hodně tenká.

tmy začali řvát, protože zjistili, co na ně vlastně dopadlo, to mě bavilo nejvíc. Lidi v publiku většinou koncert dokoukali. Jen mě sralo, že za mnou chodili intelektuálové a ptali se mě, co to mělo za význam. Na to jsem nedokázal odpovědět. A taky na nás nadávaly uklízečky, když tam pak klouzaly po vnitřnostech těch krysy. Celkově jde asi vážně

Cover alba Meisterstücke since 1990

Jsmo vlastně takovej pojízdněj zámek hrůzy.

o generační problém. Dneska krysou nikde do hlavy nedostaneš a o červa nezavádíš. Tehdy jsem to vnímal jako zážitek. Já kdybych šel v sedmnácti na koncert a někdo na mě hodil několik kilogramů živých červů, byl bych nadšeněj. Dneska by z toho lidi byli akorát vyplešklý.

Takže nešlo primárně o zvýšení publicity?

Šlo spíš o to, mít historky pro holky. I když to vydržely jen ty hustý. Ale

s těma taky byla pořádná zábava. Háze-li jsme do lidí i drogy nebo různý prášky.

Přišel někdy moment, kdy by sis řekl, že jste něco přehnali? Třeba i zpětně?

(velmi dlouho přemýšlí) Jednou jsme hráli ruskou ruletu a já jsem se postřelil startovací pistolí do rtu. Tehdy mě napadlo, že už to bylo moc. Jinak mě nic nenapadá. Asi na ten vrchol čekám.

A jak zpětně nahlížíš na legendární moment v České televizi, kde jste v přímém přenosu šňupali kokain z bible? Letos je to deset let.

To už je deset let? Prostě jsem to chtěl udělat, aby se tam aspoň něco dělo, měla to být zábava. Já tehdy nečekal, že se to někoho až tak dotkne. V devadesátkách by to byla událost k zasmání pro pár kámošů.

Nečekal jsem, že se šňupání kokainu v televizi někoho tolik dotkne.

Přesto tvrdíš, že tvoje vrcholné číslo ještě přijde?

Já doufám. Udělám pro to všechno.

Na sociálních sítích se dost ostře vymezujete proti svým bývalým členům. Má to stejný důvod? Zábava?

Bylo hůř. V 90. letech jsem jednoho člena Vanessy pokousal a dostal jsem za to podmínku. Ale to jsem musel, protože mi nastříkal pepřák do očí. Pár lidí už mi řeklo, že kdybych tyhle věci nedělal, tak bych to měl jednodušší a Vanessa by byla dávno někde jinde. Ale to nechci. Mě to takhle baví. Taky se nám stává, že nás nechtěj, protože se bojí koncertu. Přitom já jsem nedávno přestal fotovat. Už mě to nebavilo a ani mi to nedělá dobře. A stalo se mi, že na mě lidi na jednom koncertě řvali: „Už seš unaveněj, vzdej to.“ Blbý je, že jsem nemohl vběhnout do zákulisí a dát si lajnu, jako bych to udělal dřív. Tak jsem začal chodit do posilovny. Já vím, trapný, no...

Ke kterým formacím ty sám vzhlížíš?

Mám rád The Cramps, rád si zajdu na koncert Morrisseyho, Viagra Boys, vždycky jsem měl rád Gang of Four, PiL, Elvise, z tý elektronický scény třeba Revolting Cocks, My Life with the Thrill Kill Kult. Mám rád Afromana, pak třeba Tonettu. Jsem odjakživa velké fanoušek Roxy Music. Z český scény Michael's Uncle z dob, když to ještě byla kapela, a ne parta důchodců, Schwarzprior, Leška Semelku, Master's Hammer, Necrococka...

Vanessa je letos třiatřicet let. Jak dlouhou budoucnost kapele dáváš?

Jelikož mám projektů víc, mám výhodu, že je můžu střídat a vracet se k nim podle toho, jak to zrovna cítím. S Vanessou už mám v hlavě novou desku,

Kapela Vanessa, foto: Roman Dietrich

ale chci ji udělat úplně jinak, úplně změnit koncept koncertů. Bude to napůl divadlo.

V samém závěru aktuálního best of alba najdeme i remix písničky Captagon od Die Krupps. Jak probíhala vaše spolupráce?

Při turné k albu Ghost Army jsme zjistili, že na Captagon reagují lidi asi nejlíp z celý desky, a když jsme přemejšleli, co necháme Jürgena Englera z Die Krupps remixovat, vzpomněli jsme si právě na tenhle song. Spolupráce s Jürginem byla trochu zdoluhavá, nakonec už jsme nevěřili, že remix pošle. Remix nakonec přišel těsně předtím, než jsme posílali master do Loděnic. Máme naštěstí společenýho známýho, který dělá v Německu manažera takovým těm klasickým heavymetalovým kapelám, a ten to z něj v podstatě nakonec dostal.

Ke skladbě jste pořídili i videoklip, zčásti za využití umělé inteligence. Je podle tebe AI pro hudbu výzvou, nebo hrozbou?

Ty kecý s tou hrozbou... Vždycky když to někde slyším, tak je mi trapně. Vzpomínám si, jak jsem úplně to samý poslouchal v 90. letech o internetu. AI je skvělejší pomocník, a když se s tím naučíš dělat jinak než ostatní, můžete se dopracovat k dobrým výsledkům.

Váš patrně největší hit Prokopat se ven oslavil před rokem 30 let. Stále ho hrajete naživo rádi? A jakou emoci v tobě dneska vyvolává?

Jo, hrajeme to pořád, je to na koncertech, tuším, druhá písnička. Nedávno jsem si říkal, že to má strašně dobrej zvuk a že to moc nezestárlo, na rozdíl od jiných písniček, který jsme dělali na začátku 90. let. A vlastně se nestydím

PROKOPAT SE VEN

Ten chlap, co skočil dolů,
nestál za moc,
skoro bych řek, že je to tak správný.
Žena mu utekla, z dětí
už neměl radost,
z práce ho vyhnali a sny
už neměl žádný.

Dej mu šanci prokopat se ven,
už nestojí o další drsnej den.

Tahle ženská vždycky
věděla, co chtěla,
každý den byl pro ni jen další den.
Každou noc cejtla pach
stárnoucího těla,
tady už nezabere žádněj krém.

Někdy se cejtím jako poloviční bůh,
druhej den jsem jenom loutka z hlíny.
Nejsem dost často tam,
kde je můj duch,
po rodičích tady zůstanou jen stíny.
Dej mi šanci prokopat se ven,
už nestojím o další drsnej den.

Ten chlap, co skočil dolů,
nestál za moc,
když padal dolů, vypadal jak hvězda.
Ten, kdo ho viděl, si moh něco přát,
jen tlustoch zařval: Nažeru se a dost!

Tady je, nastav ruce, ber,
další den je tvůj.

Všichni čekaj na další den,
nadržžený na další sen.

ani za ten nihilistický text. Asi jsem se od té doby moc nezměnil.

Bereš sám sebe vážně?

Vůbec. Já nechápu, jak někdo může brát tenhle svět a svoji existenci vážně. Bouřím se proti tomu, že jsem, proti své vlastní existenci. Sám sebe beru jen jako nějakou figurku. Kdybych zmizel, vůbec nic by se nestalo. Kdyby zmizeli všichni, tak by se taky nic nestalo.

Jsi na světě rád?

Jsem, ale neberu ho vážně. Tahle existence nemá větší hodnotu než kýbl červů. ☑